

1 หลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับนักจิตวิทยา
2 ของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย
3 The Thai Psychological Association's Ethical Principles
4 of Psychologist and Code of conduct
5 (พ.ศ. 2568)
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19



20

สารบัญ

21

	หน้า
บทนำ	3
ความสำคัญ	4
ส่วนที่1 นิยามศัพท์	5
ส่วนที่ 2 หลักทั่วไป	6
ส่วนที่ 2.1 สิทธิประโยชน์ของผู้รับบริการ	6
ส่วนที่ 2.2 ความรับผิดชอบของนักจิตวิทยา	6
ส่วนที่ 2.3 ความซื่อสัตย์	7
ส่วนที่ 2.4 ความยุติธรรม	7
ส่วนที่ 2.5 ความเคารพในสิทธิและศักดิ์ศรีของบุคคล	7
ส่วนที่ 3 มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ (Ethical Standard)	8
ส่วนที่ 3.1 การประกอบวิชาชีพจิตวิทยา	8
ส่วนที่ 3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	11
ส่วนที่ 3.3 การปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล	15
ส่วนที่ 3.4 การโฆษณาการประกอบวิชาชีพจิตวิทยา	16
ส่วนที่ 3.5 เครื่องมือและการทดสอบทางจิตวิทยา	17
ส่วนที่ 3.6 การวิจัย การสร้างผลงานทางวิชาการและการตีพิมพ์เผยแพร่	19
ภาคผนวก	
คณะกรรมการจัดทำหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับ นักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย	23
ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับ นักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย	24
ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับ นักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย	25
คณะกรรมการอำนวยการสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย	26

22

23

24

25 บทนำ

26 หลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับนักจิตวิทยาฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดย
 27 สมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย ซึ่งมีการอ้างอิงเนื้อหาตามหลักจรรยาบรรณสำหรับนักจิตวิทยาและ
 28 มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติของสมาคมจิตวิทยาอเมริกันฉบับปรับปรุงใหม่ ค.ศ. 2002 แก้ไข ค.ศ. 2010
 29 และ 2017 เพื่อเป็นแนวทางในการนำมาประยุกต์ใช้สำหรับเป็นมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติของสมาชิก
 30 สมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทยทั้งที่เป็นนักจิตวิทยาและไม่ได้เป็นนักจิตวิทยา และให้สามารถนำไปใช้ในการ
 31 การปฏิบัติงานของสมาชิกที่มีบทบาทแตกต่างกันออกไป เช่น อาจารย์ ผู้ให้การปรึกษา ผู้ให้การบำบัด ผู้ให้
 32 การแนะแนว ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัย ผู้บริหาร และผู้ประกอบการอิสระด้านจิตวิทยา ซึ่งหลัก
 33 จรรยาบรรณนี้จะเป็นมาตรฐานความประพฤติทางวิชาชีพที่สมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย หรือ
 34 หน่วยงานอื่น ๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

35 หลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับนักจิตวิทยาฉบับนี้ ประกอบด้วย
 36 เนื้อหา 3 ส่วน ได้แก่

37 **ส่วนที่ 1** เป็นนิยามศัพท์

38 **ส่วนที่ 2** เป็นหลักจรรยาบรรณทั่วไป (General Principle) ประกอบด้วย 5 ส่วนย่อย ได้แก่

39 2.1 สิทธิประโยชน์ของผู้รับบริการ

40 2.2 ความรับผิดชอบของนักจิตวิทยา

41 2.3 ความซื่อสัตย์

42 2.4 ความยุติธรรม

43 2.5 ความเคารพในสิทธิและศักดิ์ศรี

44 หลักทั่วไปทั้ง 5 ส่วนย่อยนี้ไม่ได้เป็นข้อบังคับ แต่เป็นแนวทางที่สมาชิกของสมาคมจิตวิทยาแห่ง
 45 ประเทศไทยต้องพิจารณาและตระหนักต่อการรักษารายบรรณของตนเอง

46 **ส่วนที่ 3** เป็นมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ (Ethical Standards) ประกอบด้วย 6 ส่วนย่อย
 47 ได้แก่

48 3.1 การประกอบวิชาชีพจิตวิทยา

49 3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

50 3.3 การรักษาปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล

51 3.4 การโฆษณาประกอบวิชาชีพจิตวิทยา

52 3.5 เครื่องมือและการทดสอบทางจิตวิทยา

53 3.6 การวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่

54

55 มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติทั้ง 6 ส่วนย่อยนี้ เป็นมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติที่สมาชิกของ
56 สมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย ได้แก่ สมาชิกกิตติมศักดิ์ สมาชิกสามัญ สมาชิกวิสามัญ และ สมาชิก
57 สมทบ ต้องประพฤติปฏิบัติโดยไม่สามารถอ้างความไม่รู้หรือการเข้าใจผิดในหลักจรรยาบรรณ มาเป็น
58 ข้ออ้างหรือข้อแก้ตัวต่อการกระทำที่ไม่ชอบด้วยจรรยาบรรณได้

59 สำหรับการจัดการกับข้อร้องเรียนต่อความประพฤติที่ผิดจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติ
60 ปฏิบัติของสมาชิกสมาคม ฯ สมาคม ฯ จะตั้งคณะสอบสวนตามข้อร้องเรียนดังกล่าวและเปิดโอกาสให้ผู้
61 ถูกร้องเรียนได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบสวน เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนจนได้ข้อเท็จจริง
62 ครบถ้วนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานผลการสอบสวนและข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ
63 อำนวยการสมาคม ฯ และให้คณะกรรมการอำนวยการสมาคม ฯ ดำเนินการพิจารณาตัดสินทางใดทาง
64 หนึ่ง ดังนี้

65 1) ว่ากล่าวตักเตือนและ/หรือตำหนิโทษเป็นลายลักษณ์อักษร และให้นักจิตวิทยาผู้นั้นลงนาม
66 รับทราบ

67 2) ลบชื่อออกจากทะเบียนสมาชิกของสมาคม ฯ

68 3) สอบสวนแล้วไม่พบว่านักจิตวิทยาที่ถูกกล่าวโทษประพฤติผิดหลักจรรยาบรรณและมาตรฐาน
69 การประพฤติปฏิบัติ ให้คณะกรรมการอำนวยการเก็บบันทึกข้อมูลการร้องเรียน การสอบสวน และการ
70 พิจารณาตัดสินไว้เป็นหลักฐาน

71

72 **ความสำคัญ**

73 นักจิตวิทยามีบทบาทในการสร้างและพัฒนาความรู้ในเชิงวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของ
74 มนุษย์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ตลอดจนใช้ความรู้ความสามารถที่มีในการพัฒนาศักยภาพของบุคคล
75 องค์การ และสังคม บนพื้นฐานของหลักสิทธิมนุษยชน รวมถึงมุ่งให้การช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ ให้
76 สามารถแก้ปัญหาและมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ตลอดจนเสนอทางเลือกในแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับ
77 พฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งในประเทศไทยนักจิตวิทยาอาจมีบทบาทในการประกอบอาชีพที่แตกต่างกันออกไป
78 เช่น อาจารย์ ผู้ให้การปรึกษา ผู้ให้การบำบัด ผู้ให้การแนะแนว ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัย ผู้บริหาร
79 และผู้ประกอบการอิสระด้านจิตวิทยา ซึ่งหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติฉบับนี้
80 นักจิตวิทยาสามารถนำไปใช้เป็นมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพ เพื่อปกป้องสิทธิและสวัสดิภาพของ
81 ผู้รับบริการ และเพื่อดำรงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

82

83

84

85

86 ส่วนที่ 1 นิยามศัพท์

87 **1.1 จรรยาบรรณ** หมายถึง ข้อปฏิบัติและ/หรือข้อบังคับความประพฤติ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพกำหนด
88 ขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง เกียรติฐานะทางวิชาชีพ ของสมาชิกในวิชาชีพ

89 **1.2 นักจิตวิทยา** หมายถึง บุคคลที่ได้รับปริญญาบัตรทางจิตวิทยา สาขาใดสาขาหนึ่ง ได้แก่ สาขา
90 จิตวิทยาทั่วไป จิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาคลินิก จิตวิทยาสังคม จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ
91 จิตวิทยาการแนะแนว จิตวิทยาชุมชน จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา พุทธจิตวิทยา จิตวิทยา
92 ประยุกต์ วิทยาศาสตร์จิตวิทยา และ/หรือปริญญาบัตรที่เทียบได้ในระดับเดียวกันกับสาขาวิชาจิตวิทยา
93 ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการสร้างและพัฒนาความรู้เชิงวิชาชีพและเชิงวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรม
94 กระบวนการทางจิตใจและความคิดของมนุษย์ ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์บนพื้นฐานความรู้
95 ความสามารถตามปริญญาบัตรทางจิตวิทยา สามารถใช้เครื่องมือทางจิตวิทยาเพื่อประเมิน วินิจฉัย และ
96 วิเคราะห์ปัญหาพฤติกรรม ปัญหาทางจิตและความคิดของมนุษย์ ตลอดจนเสนอทางเลือกในการแก้ไข
97 ปัญหาหรือแนวทางในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ ทั้งนี้ นักจิตวิทยาอาจมีหลายบทบาท
98 ที่แตกต่างกันออกไป เช่น ครู อาจารย์ ผู้ให้การปรึกษา ผู้ให้การบำบัด ผู้ให้การฝึกอบรม นักวิจัย
99 นักวิชาการทางจิตวิทยา ผู้ประกอบการอิสระ ผู้จัดการเชิงสังคม และผู้บริหารในองค์กรต่าง ๆ

100 **1.3 จรรยาบรรณวิชาชีพจิตวิทยา** หมายถึง ข้อปฏิบัติและ/หรือข้อบังคับความประพฤติ สำหรับ
101 นักจิตวิทยา เพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะทางวิชาชีพ โดย
102 จรรยาบรรณวิชาชีพจิตวิทยานี้ให้ใช้กับสมาชิกของสมาคม ฯ ทุกประเภท

103 **1.4 การบริการทางจิตวิทยา** หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการทางจิตวิทยาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ
104 แก้ไขปัญหาและ/หรือเสนอทางเลือกในการพัฒนา ป้องกัน ส่งเสริม กระบวนการทางพฤติกรรม ทางจิต
105 และทางความคิดของมนุษย์ ที่อยู่บนพื้นฐานความเชี่ยวชาญและความชำนาญการตามปริญญาบัตรและ/
106 หรือประกาศนียบัตรทางจิตวิทยาที่ได้รับ ต่อไปนี้ในจรรยาบรรณนี้จะเรียกสั้นลงว่า “การบริการ”

107 **1.5 ผู้รับบริการทางจิตวิทยา** หมายถึง ผู้ที่ใช้บริการทางจิตวิทยาสาขาใดสาขาหนึ่ง เช่น สาขา
108 จิตวิทยาทั่วไป จิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาคลินิก จิตวิทยาสังคม จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ
109 จิตวิทยาแนะแนว จิตวิทยาชุมชน จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา พุทธจิตวิทยา จิตวิทยาประยุกต์
110 วิทยาศาสตร์จิตวิทยา ต่อไปนี้ในจรรยาบรรณนี้จะเรียกสั้นลงว่า “ผู้รับบริการ”

111 **1.6 การโฆษณาการประกอบวิชาชีพทางจิตวิทยา** หมายถึง การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางจิตวิทยา
112 ทางสื่อ รวมถึงการกระทำใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจถึงประโยชน์จากการประกอบอาชีพจิตวิทยาของ
113 ตน

114 **1.7 สื่อ** หมายถึง ตัวกลางในการสื่อสารทางสื่อสิ่งพิมพ์ วิดยูกระจายเสียง วิดยูโทรทัศน์ สื่อ
115 อิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัลรวมถึงวัสดุอื่น ๆ ที่มีการโฆษณาให้ประชาชนเห็น และให้ความหมายรวมถึงการ
116 กระทำ ด้วยวิธีการใด ๆ ที่ทำให้ประชาชนเห็นภาพได้ยินและ/หรือข้อความเครื่องหมายใด ๆ

1.8 เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพจิตวิทยา หมายถึง มาตรฐานความประพฤติที่วัดจากผลสำเร็จในการประพฤติปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพจิตวิทยา หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่วิชาชีพจิตวิทยาเป็นหลัก ทั้งนี้ให้นิยามว่านักจิตวิทยาเป็นผู้มีเกียรติที่จะต้องประพฤติตนให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม รวมถึงต้องประพฤติปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับนักจิตวิทยาฉบับนี้ และต้องรักษาชื่อเสียงเกียรติคุณแห่งวิชาชีพจิตวิทยา

ส่วนที่ 2 หลักทั่วไป (General Principles)

หลักทั่วไปเป็นแนวทางในการประพฤติตนให้ถูกต้องในการประกอบวิชาชีพจิตวิทยา ซึ่งหลักทั่วไปนี้ต่างจากมาตรฐานจรรยาบรรณเฉพาะ (Ethical Standard) เนื่องจากหลักทั่วไปนี้ ไม่ได้อธิบายถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของนักจิตวิทยา และไม่มีบทลงโทษแต่เป็นแนวทางในการประกอบวิชาชีพจิตวิทยา โดยหลักทั่วไปมี 5 ส่วนย่อยดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 2.1 สิทธิประโยชน์ของผู้รับบริการ

- 2.1.1 นักจิตวิทยาพึงระลึกถึงสิทธิประโยชน์สูงสุดของผู้รับบริการ โดยต้องดูแลป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายต่อผู้รับบริการ
- 2.1.2 นักจิตวิทยาพึงระมัดระวังการให้ความเห็น หรือการกระทำทางวิชาชีพใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งในการให้บริการ
- 2.1.3 นักจิตวิทยาพึงขจัดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจก่อให้เกิดผลเสียหรืออันตรายต่อผู้รับบริการ
- 2.1.4 นักจิตวิทยาพึงปรึกษาหารือ ส่งต่อและร่วมมือกับวิชาชีพอื่นหรือองค์การอื่นเพื่อผลประโยชน์สูงสุดต่อผู้รับบริการ

ส่วนที่ 2.2 ความรับผิดชอบของนักจิตวิทยา

- 2.2.1 นักจิตวิทยาต้องพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมจริยธรรม ทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการประกอบวิชาชีพจิตวิทยา เพื่อให้การประกอบวิชาชีพจิตวิทยามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น
- 2.2.2 นักจิตวิทยาพึงสร้างสัมพันธภาพอันเป็นที่น่าไว้วางใจต่อผู้รับบริการ ผู้ร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชนที่ให้บริการ
- 2.2.3 นักจิตวิทยาพึงแสดงบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบโดยยึดถือหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับนักจิตวิทยา

- 147 2.2.4 นักจิตวิทยาพึงสละเวลาส่วนหนึ่งเพื่อการให้บริการแม้จะได้ค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อยหรือไม่ได้รับ
 148 ค่าตอบแทนหรือไม่ได้รับประโยชน์ส่วนตัวใด ๆ
- 149 2.2.5 นักจิตวิทยาพึงคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้รับบริการและประโยชน์ของเพื่อนร่วมงานมากกว่า
 150 ประโยชน์ส่วนตน
- 151 2.2.6 นักจิตวิทยาต้องดำรงตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยธรรม เคารพ และปฏิบัติตามกฎหมาย
- 152 2.2.7 นักจิตวิทยาต้องไม่ประพฤติหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
 153 จิตวิทยา
 154

155 ส่วนที่ 2.3 ความซื่อสัตย์

- 156 2.3.1 นักจิตวิทยาพึงส่งเสริมความถูกต้อง ความซื่อสัตย์สุจริต และความเป็นจริงในการค้นคว้าวิจัย การ
 157 เรียนการสอน และการปฏิบัติงานทางด้านจิตวิทยา ไม่ปลอมแปลง บิดเบือน หรือนำเสนอข้อมูลที่
 158 ผิดโดยเจตนา
- 159 2.3.2 ในสถานการณ์ที่นักจิตวิทยาต้องนำเสนอข้อมูลซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อส่วนรวม นักจิตวิทยา
 160 จะต้องพิจารณาไตร่ตรองถึงความจำเป็นและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นและ/หรือควรหาวิธีการอื่น ๆ
 161 ที่เหมาะสมในการนำเสนอข้อมูล
- 162 2.3.3 นักจิตวิทยาพึงรักษาคำสัญญาและหลีกเลี่ยงการให้คำสัญญาที่ปราศจากดุลพินิจ ความคลุมเครือ
 163 ไม่ชัดเจน
 164

165 ส่วนที่ 2.4 ความยุติธรรม

- 166 2.4.1 นักจิตวิทยาพึงตระหนักว่าทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันที่จะเข้าถึงหรือได้ประโยชน์จากข้อความรู้
 167 ทางด้านจิตวิทยา และได้รับคุณภาพในกระบวนการ ขั้นตอน และการบริการของนักจิตวิทยา
 168 อย่างเท่าเทียมกัน
- 169 2.4.2 นักจิตวิทยาพึงใช้การตัดสินใจที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์ทางวิชาชีพ ระวังระวังไม่ให้มือคด
 170 ตลอดจนมิให้มีข้อจำกัดใด ๆ ในความรู้ความสามารถของนักจิตวิทยามาลบล้างการปฏิบัติงานที่
 171 ก่อให้เกิดความเสี่ยงและอันตราย
 172

173 ส่วนที่ 2.5 ความเคารพในสิทธิและศักดิ์ศรีของบุคคล

- 174 2.5.1 นักจิตวิทยาพึงเคารพศักดิ์ศรีและคุณค่าของมนุษย์ทุกคน ตลอดจนสิทธิส่วนบุคคลในเรื่องส่วนตัว
 175 ความลับและการตัดสินใจ
- 176 2.5.2 นักจิตวิทยาพึงตระหนักว่าการดูแลเป็นพิเศษอาจจำเป็นในการปกป้องสิทธิสวัสดิภาพของบุคคล
 177 หรือชุมชนที่ขาดความสามารถในการตัดสินใจด้วยตนเอง

2.5.3 นักจิตวิทยาพึงตระหนักและให้คุณค่าปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยรวมถึง อายุ เพศ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ภาษา และฐานะทางเศรษฐกิจสังคม โดยต้องตระหนัก และให้คุณค่าปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลในการให้บริการและการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น

2.5.4 นักจิตวิทยาต้องไม่เข้าร่วมกิจกรรมของผู้อื่นที่มีอคติต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล

จะเห็นได้ว่าหลักทั่วไปนี้เป็นการกำหนดหลักการพื้นฐานแบบกว้าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมให้นักจิตวิทยามีความผูกใจมั่นต่อจรรยาบรรณอันจะนำไปสู่การตัดสินใจอย่างมีจริยธรรม ขอบด้วยเหตุผล และมีความประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป

ส่วนที่ 3 มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ (Ethical Standard)

มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติเป็นแนวทางที่บ่งบอกถึงมาตรฐานของพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติและการให้แนวคิดที่ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิดภายใต้สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง เพื่อการบรรลุภารกิจหลักของนักจิตวิทยา ส่งเสริมรักษาเกียรติคุณชื่อเสียงฐานะของนักจิตวิทยา สร้างความเชื่อมั่นของสาธารณะต่อวิชาชีพ และเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อสังคม มาตรฐานการประพฤติปฏิบัตินี้แบ่งออกเป็น 6 ส่วนย่อย เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้กับนักจิตวิทยาที่มีการประกอบอาชีพในบทบาทที่แตกต่างกันออกไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 3.1 การประกอบวิชาชีพจิตวิทยา

3.1.1 นักจิตวิทยาพึงให้บริการทางจิตวิทยา อบรมและควบคุมดูแลงานวิจัยแก่บุคคลในขอบเขตที่ตนได้รับการศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์ทางวิชาชีพของตนเท่านั้น

3.1.2 นักจิตวิทยาพึงตระหนักและให้คุณค่าแก่ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยรวมถึง อายุ เพศ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ภาษา และฐานะทางเศรษฐกิจสังคม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำคัญอย่างยิ่งในการให้บริการทางจิตวิทยาที่มีประสิทธิภาพ

3.1.3 นักจิตวิทยาต้องไม่เรียกร้อยเงินจ้างรางวัลพิเศษนอกเหนือจากค่าบริการตามอัตราค่าบริการที่กำหนดไว้

3.1.4 นักจิตวิทยาพึงให้บริการทางจิตวิทยา โดยคำนึงถึง ความปลอดภัย ประโยชน์ และความสิ้นเปลืองที่เกินความจำเป็นของผู้รับบริการ

3.1.5 นักจิตวิทยาต้องแจ้งค่าธรรมเนียมในการเข้ารับบริการต่อผู้รับบริการอย่างถูกต้อง ชัดเจน และไม่ชักจูงให้เกิดความเข้าใจผิดต่อค่าบริการ หากข้อจำกัดทางการเงินมีผลกระทบต่อการให้บริการให้นักจิตวิทยาทำการตกลงกับผู้รับบริการอย่างเหมาะสมโดยเร็วที่สุด

- 209 3.1.6 นักจิตวิทยาพึงแจ้งข้อมูลและขอความยินยอมในการให้บริการ ในกรณีที่นักจิตวิทยาเลือกให้การ
210 ให้บริการรูปแบบใหม่ รูปแบบการให้บริการแบบใหม่นั้นต้องมีหลักฐานเชิงประจักษ์สนับสนุน
211 และนักจิตวิทยาต้องแจ้งผู้รับบริการ เกี่ยวกับการการพัฒนารูปแบบการให้บริการแบบใหม่ ความ
212 เสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในขณะให้บริการ รวมถึงมีการเสนอทางเลือกอื่นในการให้บริการ ทั้งนี้ให้อยู่
213 กับการตัดสินใจเลือกของผู้รับบริการ
- 214 3.1.7 นิสิตนักศึกษาทางจิตวิทยาที่อยู่ระหว่างการฝึกหัดและอยู่ภายใต้การนิเทศก์ของผู้เชี่ยวชาญทาง
215 จิตวิทยาต้องแจ้งข้อมูลต่อผู้รับบริการว่า อยู่ระหว่างการฝึกหัดและอยู่ภายใต้การนิเทศก์ของ
216 ผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยาท่านใดโดยให้แจ้ง ชื่อ-นามสกุล ของนักจิตวิทยาท่านนั้น
- 217 3.1.8 นักจิตวิทยาต้องปฏิบัติต่อผู้รับบริการโดยสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และปราศจากการ
218 บังคับขู่เข็ญ
- 219 3.1.9 นักจิตวิทยาต้องให้บริการต่อผู้รับบริการ ตามหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติ
220 ปฏิบัติในระดับที่ดีที่สุดในสถานการณ์นั้น ๆ ภายใต้ความสามารถและข้อจำกัดตามภาวะวิสัย
221 พฤติการณ์ที่มีอยู่แก่ผู้รับบริการ
- 222 3.1.10 นักจิตวิทยามีหน้าที่อธิบายให้ผู้รับบริการเข้าใจถึงสาระสำคัญของการตรวจประเมิน การวินิจฉัย
223 และการให้บริการเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจและการรับบริการของผู้รับบริการ
- 224 3.1.11 นักจิตวิทยาต้องไม่ออกใบรับรองอันเป็นความเท็จหรือให้ความเห็นไม่สุจริตในเรื่องใด ๆ อัน
225 เกี่ยวกับวิชาชีพของตน
- 226 3.1.12 นักจิตวิทยาต้องไม่เปิดเผยความลับ ข้อมูล และรูปภาพของผู้รับบริการ ซึ่งตนทราบมาเนื่องจาก
227 การประกอบวิชาชีพ เว้นแต่ได้รับความยินยอมของผู้รับบริการหรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย
228 หรือตามหน้าที่
- 229 3.1.13 หากต้องมีการบันทึกวิดีโอทัศน์ ภาพและ/หรือเสียงเพื่อประกอบการให้บริการต้องได้รับการยินยอม
230 จากผู้รับบริการหรือตัวแทนทางกฎหมายก่อนทำการบันทึกวิดีโอทัศน์ ภาพและ/หรือเสียงของ
231 บุคคลนั้น
- 232 3.1.14 นักจิตวิทยาต้องไม่เปิดเผยความลับข้อมูลและ/หรือรูปภาพของผู้รับบริการซึ่งตนทราบมา
233 เนื่องจากการประกอบวิชาชีพ เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากผู้รับบริการหรือเมื่อต้องปฏิบัติตาม
234 กฎหมายหรือตามหน้าที่
- 235 3.1.15 นักจิตวิทยาต้องระมัดระวังมิให้มีการประกอบวิชาชีพจิตวิทยาใด ๆ ของตนไม่ให้เป็นไปใน
236 ลักษณะการคุกคามทางเพศ ซึ่งหมายถึง การล่วงละเมิด ลวนลาม ตลอดจนการแสดงออกทาง
237 วาจาและ/หรือร่างกายที่มีเนื้อหาคุกคามทางเพศ

- 238 3.1.16 นักจิตวิทยาต้องไม่ใช่หรือช่วยเหลือผู้ที่ไม่มีปริญญาด้านจิตวิทยาให้ประกอบวิชาชีพจิตวิทยา
239 ยกเว้นกรณีที่เป็นการศึกษาปฏิบัติงานทางด้านจิตวิทยาของนิสิตนักศึกษาที่อยู่ภายใต้การนิเทศก์ของ
240 อาจารย์
- 241 3.1.17 นักจิตวิทยาต้องไม่สนับสนุนผู้อื่นให้มีการประกอบวิชาชีพจิตวิทยาโดยผิดกฎหมาย
- 242 3.1.18 นักจิตวิทยาต้องไม่ใช่หรือสนับสนุนการใช้เครื่องมือทางจิตวิทยาที่ไม่ได้มาตรฐาน หรือไม่มี
243 หลักฐานทางวิชาการที่เชื่อถือได้
- 244 3.1.19 นักจิตวิทยาพึงพัฒนาความรู้ความสามารถสั่งสมประสบการณ์ในการให้บริการทางจิตวิทยา ของ
245 ตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการให้บริการทางจิตวิทยาของตนเอง
246 ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดการเรียนรู้และ/หรือการฝึกอบรมของจิตวิทยาในสาขาต่าง ๆ ที่
247 กำหนดไว้
- 248 3.1.20 นักจิตวิทยาที่รับผิดชอบโครงการฝึกอบรม
- 249 3.1.20.1 นักจิตวิทยาต้องออกแบบโครงการฝึกอบรมให้สามารถถ่ายทอดความรู้ และ
250 ประสบการณ์ได้อย่างเหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการฝึกอบรม
- 251 3.1.20.2 นักจิตวิทยาต้องอธิบายประเด็นต่อไปนี้ของโครงการ วัตถุประสงค์ เป้าหมายในการ
252 ฝึกอบรม เนื้อหา ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ตลอดจนคุณสมบัติของ
253 ผู้สมัครและข้อกำหนดในการจบหลักสูตรของโครงการ โดยข้อมูลเหล่านี้ต้องจัดทำขึ้น
254 และแจ้งแก่ผู้ที่จะเข้าร่วมโครงการทุกคนก่อนสมัครเข้าโครงการ
- 255 3.1.21 นักจิตวิทยาที่มีบทบาทเป็นนักวิจัยหรือมีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประชากร
256 กลุ่มใหม่ การใช้เทคนิคใหม่ หรือการพัฒนาเครื่องมือใหม่ ๆ นักจิตวิทยาผู้นั้นต้องศึกษาหาความรู้
257 ฝึกอบรมสร้างประสบการณ์ภายใต้การนิเทศก์ของผู้เชี่ยวชาญหรือเรียนรู้ข้อมูลใหม่ที่เกี่ยวข้อง
- 258 3.1.22 นักจิตวิทยาที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับงานนิติจิตเวชควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายหรือ
259 กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตน
- 260 3.1.23 เมื่อนักจิตวิทยาถูกร้องขอให้บริการแก่ผู้รับบริการในขณะที่ไม่พร้อมให้บริการหรือถูกร้องขอ
261 ให้บริการในส่วนที่ตนไม่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว ให้นักจิตวิทยาผู้นั้นพิจารณาว่าเคยได้รับ
262 การฝึกอบรมที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับการบริการในเรื่องดังกล่าวหรือไม่ หากเคยได้รับการฝึกอบรม
263 ในเรื่องใกล้เคียงอาจพิจารณาให้บริการไปก่อนเพื่อให้การช่วยเหลือเบื้องต้น แต่หากกรณีที่ไม่เคย
264 ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องใกล้เคียง นักจิตวิทยาผู้นั้นควรพิจารณาส่งต่อเรื่องดังกล่าวไปยัง
265 ผู้เชี่ยวชาญหรือให้บริการทางจิตวิทยาแก่บุคคลภายใต้การนิเทศก์ของนักจิตวิทยาที่มีความ
266 เชี่ยวชาญในประเด็นนั้น
- 267 3.1.24 นักจิตวิทยาพึงมอบหมายงานให้แก่ ผู้ได้บังคับบัญชา นิสิต/นักศึกษาหรือผู้ที่อยู่ภายใต้การนิเทศก์
268 ผู้ช่วยวิจัย ผู้ช่วยสอน และ/หรือล่ามแปลภาษา ที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามพื้นฐานความรู้

- 269 การศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์ที่มี ทั้งที่เป็นการปฏิบัติงานเพียงลำพังหรือปฏิบัติงาน
 270 ภายใต้การนิเทศก์ของผู้เชี่ยวชาญ และพึงหลีกเลี่ยงการมอบหมายงานแก่ผู้ที่มีความสัมพันธ์ทับ
 271 ซ้อนนอกเหนือจากความสัมพันธ์ในงานกับผู้รับบริการอันจะนำไปสู่การบิดเบือนวัตถุประสงค์ของ
 272 การให้บริการ
- 273 3.1.25 นักจิตวิทยาพึงป้องกัน ยับยั้ง มิให้ปัญหาส่วนตัวมีผลกระทบต่อการประสิทธิภาพในการให้บริการ
 274 แต่ในกรณีที่นักจิตวิทยาผู้นั้นตระหนักได้ว่าปัญหาส่วนตัวมีผลกระทบต่องานที่ปฏิบัติอยู่ ให้
 275 นักจิตวิทยาผู้นั้นตระหนักถึงผลกระทบและพิจารณาอย่างเหมาะสมว่าควรจะทำ กัก ผ่อนผัน หรือ
 276 ยุติการให้บริการหรือปฏิบัติงานหรือไม่
- 277 3.1.26 ในกรณีที่การให้บริการขาดตอนด้วยเหตุผลใดก็ตาม นักจิตวิทยาผู้ให้บริการมีหน้าที่ในการหา
 278 ทางแก้ไขและจัดปัญหาอย่างเป็นระบบด้วยความเหมาะสมเพื่อรับผิดชอบต่อการให้บริการและ
 279 พึงนึกถึงประโยชน์ของผู้รับบริการเป็นสำคัญ
- 280 3.1.27 นักจิตวิทยาพึงพิจารณายุติการให้บริการเมื่อมีเหตุผลอันสมควรว่าผู้รับบริการไม่มีความ
 281 จำเป็นต้องได้รับการบริการอีกต่อไป หรือเมื่อการให้บริการนั้นอาจส่งผลกระทบในทางที่ไม่ดีต่อ
 282 ผู้รับบริการ
- 283 3.1.28 นักจิตวิทยาต้องยุติการให้บริการเมื่อตกอยู่ในอันตรายหรืออยู่ในความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจาก
 284 ผู้รับบริการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการ
- 285 3.1.29 นักจิตวิทยาต้องเตรียมการยุติการให้บริการล่วงหน้าและแนะนำสถานที่ในการให้บริการที่
 286 เหมาะสมก่อนการยุติการให้บริการจริง ในกรณีที่ผู้รับบริการต้องการยุติการรับบริการเนื่องจาก
 287 ปัญหาทางการเงิน
- 288 3.1.30 นักจิตวิทยาพึงรับค่าธรรมเนียมในการให้บริการบนพื้นฐานของอัตราที่ได้ประกาศไว้ในสำนักงาน
 289 หรือสื่อโฆษณา ส่วนในกรณีมีการทำงานร่วมกับวิชาชีพอื่นการรับค่าบริการของแต่ละฝ่ายพึงอยู่
 290 บนพื้นฐานของการบริการที่แท้จริง
- 291
- 292 **ส่วนที่ 3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล**
- 293 3.2.1 นักจิตวิทยาต้องปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานแบบเสมอภาคและพึงระมัดระวังอคติส่วนตัวต่อการสร้าง
 294 สัมพันธภาพกับผู้ร่วมงาน
- 295 3.2.2 นักจิตวิทยาต้องไม่เลือกปฏิบัติอันเนื่องจากปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยรวมถึง
 296 อายุ เพศ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ภาษา ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม หรือพื้นฐานอื่นที่
 297 กำหนดตามกฎหมาย
- 298 3.2.3 นักจิตวิทยาต้องไม่เกี่ยวข้องหรือรู้เห็นในพฤติกรรมที่ทำให้เสื่อมเสียหรือคุกคามผู้ร่วมงานอัน
 299 เนื่องจากปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล

- 300 3.2.4 นักจิตวิทยาต้องไม่ดูหมิ่น ให้ร้าย และ/หรือกลั่นแกล้งทั้งต่อหน้าและ/หรือลับหลังผู้ร่วมงาน
 301 รวมทั้งไม่ว่ากล่าวตำหนิติเตียนและ/หรือวิพากษ์วิจารณ์การให้บริการของผู้อื่น
- 302 3.2.5 นักจิตวิทยาต้องไม่เอาผลงานของผู้ร่วมงานหรือผู้อื่นมาเป็นของตน
- 303 3.2.6 นักจิตวิทยาพึงหลีกเลี่ยงการกระทำอันก่อให้เกิดอันตรายหรือผลเสียต่อผู้รับบริการและ/หรือ
 304 ผู้ร่วมงานในองค์กร ในกรณีที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ นักจิตวิทยามีหน้าที่ลดความรุนแรงของอันตรายที่
 305 จะเกิดขึ้นนั้น
- 306 3.2.7 นักจิตวิทยาต้องไม่เข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุน และ/หรือเกี่ยวข้องในการกระทำใด ๆ ของบุคคล
 307 อื่น ที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดหรือทรมานทั้งร่างกายและ/หรือจิตใจของผู้รับบริการ
- 308 3.2.8 สัมพันธภาพทับซ้อนเกิดขึ้นเมื่อนักจิตวิทยามีบทบาททางวิชาชีพกับบุคคลใด และ
 309 3.2.8.1 ในขณะเดียวกันก็มีความสัมพันธ์ในบทบาทอื่นกับบุคคลนั้น หรือ
 310 3.2.8.2 ในขณะเดียวกันก็มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคนที่นักจิตวิทยา
 311 ให้บริการตามบทบาททางวิชาชีพ หรือ
 312 3.2.8.3 ให้คำสัญญาต่อความสัมพันธ์ในอนาคตกับผู้รับบริการ ผู้เกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดเชิงวิชาชีพ
- 313 3.2.9 นักจิตวิทยาพึงหลีกเลี่ยงและยับยั้งการมีสัมพันธภาพทับซ้อน ถ้าสัมพันธภาพทับซ้อนนั้นคาดว่าจะ
 314 จะมีผลให้เกิดความบกพร่องหรือความเสียหายต่อการให้บริการ ต่อความเชี่ยวชาญชำนาญ หรือ
 315 ต่อประสิทธิภาพในการให้บริการตามบทบาทของนักจิตวิทยา หรือมีความเสี่ยงต่อการหา
 316 ประโยชน์ส่วนตัวและทำให้เกิดอันตรายในขณะให้บริการตามบทบาทของนักจิตวิทยา เว้นแต่
 317 การเกิดสัมพันธภาพทับซ้อนในกรณีที่นิสิต/นักศึกษาที่อยู่ในนิเทศก์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและ
 318 เปลี่ยนสถานะมาเป็นผู้รับบริการ ในกรณีนี้ไม่ถือว่าเป็นความผิดต่อข้อกำหนดจรรยาบรรณ
- 319 3.2.10 นักจิตวิทยาพึงตระหนักว่าสัมพันธภาพทับซ้อนที่มีแนวโน้มก่อให้เกิดอันตราย หรือหากเกิดผลเสีย
 320 ขึ้นแล้วจากปัจจัยใดก็ตามที่คาดไม่ถึง ให้นักจิตวิทยาดำเนินการอย่างเหมาะสมที่จะแก้ไข โดยให้
 321 คำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของผู้ที่ได้รับผลกระทบตามแนวทางที่สอดคล้องกับมาตรฐาน
 322 จรรยาบรรณมากที่สุด
- 323 3.2.11 นักจิตวิทยาเมื่อได้รับคำสั่งหรือได้รับการมอบหมายตามกฎหมายให้มีการบริการในลักษณะอัน
 324 ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทับซ้อนตามกระบวนการยุติธรรมหรือกระบวนการปกครอง ในเบื้องต้นให้
 325 นักจิตวิทยาผู้นั้นทำความเข้าใจถึงความมุ่งหวังจากบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ขอบเขตของสิทธิ
 326 ส่วนบุคคลและสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมาตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
- 327 3.2.12 นักจิตวิทยาที่ได้รับมอบหมายให้บริการแก่กลุ่มผู้รับบริการที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น คู่สมรส
 328 ผู้ปกครอง บุคคลในครอบครัว ให้นักจิตวิทยาผู้นั้นทำความเข้าใจกับผู้รับบริการในความสัมพันธ์
 329 หรือบทบาทที่นักจิตวิทยาจะมีต่อผู้รับบริการรวมถึงการนำข้อมูลที่ได้จากการให้บริการไปใช้

- 330 3.2.13 นักจิตวิทยาที่ได้รับมอบหมายหรือมีคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ที่อาจมีความขัดแย้งกัน เช่น เป็นผู้บำบัด
 331 ครอบครัวและยังต้องเป็นพยานในกระบวนการหย่าร้าง กรณีนี้ให้นักจิตวิทยาผู้นั้นพิจารณา
 332 ปรับเปลี่ยนและถอนตัวจากบทบาทอย่างเหมาะสม
- 333 3.2.14 นักจิตวิทยาที่ต้องให้บริการในรูปแบบกลุ่มก่อนการให้บริการให้นักจิตวิทยาอธิบายถึงบทบาท
 334 และหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับบริการในกลุ่มทุกคนตลอดจนการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลก่อนให้บริการ
- 335 3.2.15 นักจิตวิทยาพึงหลีกเลี่ยงและยับยั้งที่จะเข้าไปมีบทบาททางวิชาชีพเมื่อมีผลประโยชน์หรือ
 336 สัมพันธภาพเชิงส่วนตัว เชิงวิชาชีพ เชิงกฎหมาย เชิงเศรษฐกิจ โดย
 337 3.2.15.1 อาจก่อให้เกิดความบกพร่องหรือความเสียหายต่อวัตถุประสงค์ของการให้บริการ ความ
 338 เชี่ยวชาญ หรือประสิทธิภาพในการให้บริการในบทบาทของนักจิตวิทยา และ/หรือ
 339 3.2.15.2 ทำให้บุคคลหรือองค์กรที่มีสัมพันธภาพเชิงวิชาชีพ เป็นอันตรายหรือถูกเอาเปรียบ
- 340 3.2.16 นักจิตวิทยาที่ยินยอมให้บริการแก่บุคคลหรือกลุ่มคน โดยการร้องขอจากบุคคลที่สาม นักจิตวิทยา
 341 ผู้นั้นควรสร้างความกระจ่างตั้งแต่ก่อนเริ่มให้บริการ ถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของบุคคลหรือ
 342 องค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งหมด โดยการสร้างความกระจ่างนี้ครอบคลุมถึงบทบาทของนักจิตวิทยา เช่น
 343 บทบาทของผู้บำบัดรักษา ผู้ให้การปรึกษา ผู้วินิจฉัยหรือพยานผู้เชี่ยวชาญ ใครคือผู้รับบริการ การ
 344 ใช้บริการ ข้อมูลที่ได้รับ รวมถึงขอบเขตของการรักษาสวัสดิภาพส่วนบุคคลและความลับ
 345 3.2.17 นักจิตวิทยาต้องไม่ใช้ประโยชน์จากผู้อื่นที่อยู่ภายใต้การดูแลและ/หรือภายใต้การบังคับบัญชาของ
 346 ตน เช่น ผู้รับบริการ ผู้รับการบำบัด นิสิต/นักศึกษาที่อยู่ในนิเทศก์ของอาจารย์ที่ปรึกษาและ
 347 ผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อเอื้อประโยชน์ส่วนตน
 348 3.2.18 เมื่อต้องดูแลงานวิจัยนักจิตวิทยาทำการตรวจประเมิน ให้บริการบำบัด ให้การปรึกษา และ/หรือ
 349 ขอส่งการปรึกษา ทั้งทางตรงหรือผ่านวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น ๆ ให้
 350 นักจิตวิทยาผู้นั้นบอกกล่าวถึงข้อมูลการให้บริการโดยใช้ภาษาที่เหมาะสมที่ผู้รับบริการจะสามารถ
 351 เข้าใจได้และรับการยินยอมจากผู้รับบริการ โดยนักจิตวิทยาต้องบันทึกการแจ้งข้อมูลและและการ
 352 ยินยอมรับบริการเป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้นกรณีการให้บริการที่ไม่จำเป็นต้องมีการยินยอม อัน
 353 กำหนดโดยกฎหมายหรือกระบวนการทางการปกครอง หรือเหตุผลอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน
 354 การประพฤติปฏิบัติ
 355 3.2.18.1 สำหรับบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะในการรับรู้ข้อมูลและยินยอมรับบริการจาก
 356 นักจิตวิทยา ให้นักจิตวิทยาดำเนินการ
 357 1) อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการอย่างเหมาะสม
 358 2) ขอความยินยอมจากผู้ปกครองและ/หรือผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้ที่จะเข้ารับการ
 359 บริการ
 360

- 361 3) ให้ผู้ปกครองและ/หรือผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้ที่จะเข้ารับการบริการลงนามใน
362 แบบยินยอมการรับบริการก่อนเริ่มรับบริการ
- 363 3.2.18.2 เมื่อมีคำสั่งศาลหรือการมอบหมายให้นักจิตวิทยาดำเนินการบริการแก่บุคคลใด
364 นักจิตวิทยาผู้นั้นต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและกระบวนการในการให้บริการ
365 รวมถึงขอบเขตและข้อจำกัดของความลับส่วนบุคคลก่อนการให้บริการนั้น ๆ
- 366 3.2.19 นักจิตวิทยาพึงให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์และข้อสรุปของการบริการแก่ผู้รับบริการให้เร็วที่สุดเท่าที่
367 จะทำได้
- 368 3.2.20 นักจิตวิทยาที่ให้บริการหน่วยงานหรือให้บริการผ่านหน่วยงาน ควรแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการบริการ
369 แก่ผู้รับบริการล่วงหน้าในช่วงเวลาที่เหมาะสม ในเรื่องดังนี้
- 370 3.2.20.1 วัตถุประสงค์ของการให้บริการ
- 371 3.2.20.2 ผู้รับผลประโยชน์
- 372 3.2.20.3 คนหรือกลุ่มคนที่จะเป็นผู้รับบริการ
- 373 3.2.20.4 สัมพันธภาพที่นักจิตวิทยาจะมีต่อบุคคลและองค์กร
- 374 3.2.20.5 การใช้ประโยชน์จากบริการที่ให้และข้อมูลที่ได้รับ
- 375 3.2.20.6 ผู้ที่สามารถเข้าถึงข้อมูล
- 376 3.2.20.7 ขอบเขตและข้อจำกัดของสิทธิ์ส่วนบุคคล ทั้งนี้ นักจิตวิทยาพึงให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์
377 และข้อสรุปการบริการแก่บุคคลที่เหมาะสม ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้
- 378 กรณีที่นักจิตวิทยาที่ได้รับคำสั่งให้ระงับการบริการโดยกฎหมายหรือบทบาทางองค์การต่อการ
379 ให้ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแก่บุคคลหรือกลุ่มคนผู้รับบริการ ให้นักจิตวิทยาผู้นั้นแจ้งแก่บุคคลหรือกลุ่มคนนั้น
380 ถึงข้อจำกัดดังกล่าวด้วย
- 381 3.2.21 นักจิตวิทยาพึงดำเนินการอย่างเหมาะสมในการวางแผนล่วงหน้าเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการ
382 ให้บริการ ในกรณีที่มีการบริการถูกขัดจังหวะหรือทำให้ขาดตอน โดยนักจิตวิทยาผู้ให้บริการ
383 เจ็บป่วย เสียชีวิต ไม่สะดวก ย้ายที่อยู่ เกษียณอายุงาน หรือในกรณีที่ผู้รับบริการย้ายที่อยู่หรือมี
384 ข้อจำกัดทางการเงิน
- 385 3.2.22 นักจิตวิทยาต้องไม่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์เชิงคู่สมรสของบุคคล ดังต่อไปนี้
- 386 3.2.22.1 ผู้รับบริการในปัจจุบัน
- 387 3.2.22.2 คนในครอบครัวของผู้รับบริการในปัจจุบันและต้องไม่ยุติการบริการเพื่อเอื้อประโยชน์
388 ดังกล่าว
- 389 3.2.22.3 บุคคลที่ผู้รับบริการที่เคยมีความสัมพันธ์เชิงคู่สมรสด้วย
- 390 3.2.22.4 บุคคลที่เคยเป็นผู้รับบริการและยุติการบำบัดรักษาไปแล้วไม่ถึง 2 ปี

392 ส่วนที่ 3.3 การปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล

393 3.3.1 นักจิตวิทยามีหน้าที่ในการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการตามขอบเขตของกฎหมายตาม
394 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฉบับที่ใช้บังคับ ณ เวลานั้น

395 3.3.2 นักจิตวิทยาจะต้องแจ้งให้ผู้รับบริการทราบถึงรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล
396 วัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูล รวมถึงการส่งต่อข้อมูลกรณีที่ต้องมีการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ หรือใน
397 กรณีที่ผู้รับบริการต้องการย้ายสถานที่รับบริการ โดยต้องมีการแจ้งผู้รับบริการทราบเป็นลาย
398 ลักษณะอักษร

399 3.3.3 การให้บริการที่ต้องมีการบันทึกวิดิทัศน์ ภาพและ/หรือเสียง ก่อนการให้บริการนักจิตวิทยาต้อง
400 แจ้งให้ผู้รับบริการทราบเป็นลายลักษณะอักษรและต้องได้รับการยินยอมของผู้รับบริการเป็นลาย
401 ลักษณะอักษร

402 3.3.4 นักจิตวิทยาอาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้เมื่อได้รับการยินยอมของผู้รับบริการหรือผู้แทนโดย
403 ขอบธรรมตามที่กฎหมายกำหนด

404 3.3.5 นักจิตวิทยาอาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่มีการยินยอมเป็นลายลักษณะอักษรได้เฉพาะใน
405 กรณีที่มีคำสั่งศาล หรืออาจอนุโลมได้ในกรณีที่มิวัตถุประสงค์ที่เหมาะสม เช่น การขอความเห็น
406 เชิงวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อการให้บริการ โดยนักจิตวิทยาผู้นั้นต้องเปิดเผยข้อมูลเฉพาะใน
407 ขอบเขตที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการขอความเห็นเท่านั้น

408 3.3.6 นักจิตวิทยาต้องไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการในงานเขียนหรือประกอบการโฆษณา
409 ในสื่อใด ๆ ยกเว้นแต่กรณีที่ได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณะอักษรจากผู้รับบริการเท่านั้น

410 3.3.7 นักจิตวิทยาที่มีบทบาทหน้าที่ทางการศึกษาต้องไม่ขอให้บัณฑิต/นักศึกษาหรือผู้ที่อยู่ภายใต้การดูแล
411 เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในชั้นเรียนหรือในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งทางวาจาและลายลักษณะอักษร
412 โดยเฉพาะในเรื่องประสบการณ์หรือปัญหาทางเพศ ประสบการณ์ถูกทารุณกรรมหรือการถูก
413 ทอดทิ้ง ประวัติการบำบัดรักษาทางจิตใจ สัมพันธภาพกับครอบครัว เพื่อน คู่รักหรือคู่สมรส หรือ
414 บุคคลอื่นที่มีความเกี่ยวข้อง ยกเว้นในกรณี

415 3.3.7.1 ที่ได้รับไปแล้วในกระบวนการแรกรับและในเอกสารของโครงการ หรือ

416 3.3.7.2 เป็นสิ่งจำเป็นในการประเมินหรือให้การช่วยเหลือป้องกันนิสิต/นักศึกษาที่มีปัญหา
417 ดังกล่าวจากการฝึกปฏิบัติที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตใจต่อนิสิต/นักศึกษาผู้นั้น

418 3.3.8 นักจิตวิทยาอาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ในกรณีเพื่อการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรมพัฒนา
419 ความรู้ความสามารถเท่านั้น แต่ทั้งนี้นักจิตวิทยาต้องไม่ระบุตัวตนของผู้รับบริการและเปิดเผย
420 ข้อมูลในขอบเขตที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรม
421 เท่านั้น

422

ส่วนที่ 3.4 การโฆษณาการประกอบวิชาชีพจิตวิทยา

- 3.4.1 นักจิตวิทยาสามารถให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นในที่สาธารณะผ่านสื่อใด ๆ ได้โดยให้อยู่บนพื้นฐานของความรู้ความสามารถตามวิชาชีพ หรือประสบการณ์จากการฝึกงานที่ได้รับตลอดจนความรู้ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัยทางจิตวิทยาที่เหมาะสม
- 3.4.2 นักจิตวิทยาต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับ
- 3.4.2.1 การศึกษาอบรม ประสบการณ์ และขอบเขตความสามารถของตนเอง
 - 3.4.2.2 ปริญาที่สำเร็จการศึกษา
 - 3.4.2.3 ลักษณะของการให้บริการ
 - 3.4.2.4 ค่าธรรมเนียมการให้บริการ
 - 3.4.2.5 ผลงานวิจัยหรือการตีพิมพ์เผยแพร่โดยไม่บิดเบือนหรือก๊อปปี้มาเอง
- 3.4.3 นักจิตวิทยาที่ทำการเผยแพร่หรือตอบปัญหาทางสื่อ ถ้าแสดงตนว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพจิตวิทยาสามารถแจ้งสถานที่ประกอบวิชาชีพได้แต่ต้องไม่ใช่การสื่อที่เป็นไปในทำนองโฆษณาเกินความเป็นจริงหลอกลวงหรือทำให้ผู้รับบริการหลงเชื่อ
- 3.4.4 นักจิตวิทยาต้องใช้ความระมัดระวังตามวิสัยที่พึงมี มิให้การประกอบอาชีพจิตวิทยาของตนเผยแพร่ไปในสื่อเป็นทำนองโฆษณาความรู้ความสามารถ
- 3.4.5 นักจิตวิทยาต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง หรือยินยอมให้ผู้อื่นนำชื่อหรือภาพถ่ายของตนไปโฆษณาสินค้าหรือโฆษณากิจกรรมการฝึกอบรมในสื่อใด ๆ
- 3.4.6 นักจิตวิทยาต้องไม่ใช่ข้อมูลการรีวิวของผู้รับบริการมาประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือประโยชน์ในทางธุรกิจ เว้นแต่กรณีที่ได้รับการยินยอมจากผู้รับบริการเป็นลายลักษณ์อักษร
- 3.4.7 นักจิตวิทยาต้องไม่เชิญชวนหรือเรียกร้องให้มีการรับรองหรือการสนับสนุนจากผู้รับบริการที่อยู่ในการดูแลของตนหรือบุคคลอื่นที่อยู่ภายใต้การดูแลบังคับบัญชาของตน เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือประโยชน์ในเชิงธุรกิจ
- 3.4.8 ในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การประชุมเชิงวิชาการ กิจกรรมการอบรมสัมมนา หลักสูตรการสอนระยะสั้น และหลักสูตรการสอนแบบไม่ให้ปริญญา นักจิตวิทยาต้องให้ข้อมูลการประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจนและตรงตามความเป็นจริง โดยรวมถึงรายชื่อวิทยากร จำนวนชั่วโมงในการฝึกอบรม อัตราค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง และผลลัพธ์ของกิจกรรมดังกล่าว

454 ส่วนที่ 3.5 เครื่องมือและการทดสอบทางจิตวิทยา

- 455 3.5.1 นักจิตวิทยาพึงใช้เครื่องมือการทดสอบหรือการประเมินทางจิตวิทยาที่ได้มาตรฐานและผ่านการ
456 ทดสอบความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) แล้วเท่านั้น
- 457 3.5.2 นักจิตวิทยาพึงควบคุม ดูแล พัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตวิทยาและนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม
458 ตามวัตถุประสงค์ของการวัดและการทดสอบทางจิตวิทยา
- 459 3.5.3 นักจิตวิทยาพึงใช้ภาษาในการให้บริการการทดสอบ ที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้รับบริการ
460 ยกเว้นการใช้ภาษาอื่นเป็นสิ่งสำคัญเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การทดสอบ
- 461 3.5.4 นักจิตวิทยาต้องขอรับความยินยอมจากผู้ที่ถูกทดสอบหรือผู้รับบริการอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร
462 ยกเว้นในกรณี
- 463 3.5.4.1 การทดสอบนั้นถูกกำหนดโดยศาลสั่งหรือกฎหมาย และ
- 464 3.5.4.2 การทดสอบนั้นเป็นส่วนหนึ่งของธรรมเนียมปฏิบัติตามสถานศึกษา สถาบัน หรือองค์กร
465 เช่น การทดสอบเพื่อประกอบการสมัครงาน
- 466 3.5.5 นักจิตวิทยาต้องอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการทดสอบ ค่าธรรมเนียม การปกป้องข้อมูลส่วน
467 บุคคลและโอกาสที่ผู้รับบริการจะสามารถสอบถามหรือรับผลการทดสอบ สำหรับผู้ที่ถูกกำหนด
468 โดยหมายศาลหรือกฎหมายให้ทำการทดสอบ นักจิตวิทยาต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการทดสอบ
469 ด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายและผู้ที่ถูกทดสอบสามารถเข้าใจได้เป็นอย่างดี
- 470 3.5.6 นักจิตวิทยาที่ต้องใช้ผู้ช่วยแปลภาษาควรได้รับการอนุญาตจากผู้รับบริการรวมถึงการให้คำแนะนำ
471 รายงานผล การอธิบายแปลผล ตลอดจนถึงการปรึกษาหารือ โดยให้คำนึงถึงขอบเขตการปกป้อง
472 ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสำคัญ
- 473 3.5.7 นักจิตวิทยาสามารถเปิดเผยข้อมูลการทดสอบได้ในกรณีที่ได้รับการยินยอมจากผู้รับบริการอย่าง
474 เป็นลายลักษณ์อักษรแล้วเท่านั้น และกรณีที่ไม่ได้รับการยินยอมจากผู้รับบริการให้เปิดเผยข้อมูล
475 การทดสอบ นักจิตวิทยาจะเปิดเผยข้อมูลการทดสอบได้เฉพาะกรณีที่มีหมายศาลหรือมีกฎหมาย
476 บังคับคดีเท่านั้น
- 477 3.5.8 นักจิตวิทยาที่ได้สร้างหรือพัฒนาแบบทดสอบควรใช้กระบวนการพัฒนาแบบทดสอบตาม
478 กระบวนการจิตมิติ (Psychometric Properties) ที่เหมาะสมตลอดจนต้องมีความรู้ความ
479 เชี่ยวชาญในการออกแบบการสร้างหรือพัฒนาแบบทดสอบ โดยแบบทดสอบที่สร้างหรือพัฒนาขึ้น
480 นั้นต้องผ่านการทดสอบคุณภาพของแบบทดสอบให้มีความเที่ยงและความตรง และมีมาตรฐาน
481 ของการทดสอบ (Standardization) มีการควบคุมและป้องกันอคติ (Bias) ตลอดจนมี
482 ข้อเสนอแนะในการนำแบบทดสอบไปใช้
- 483

- 484 3.5.9 นักจิตวิทยาควรให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบ เช่น ความแตกต่างของสถานการณ์
485 ที่ทำการทดสอบ ความแตกต่างทางสถานะของผู้ถูกทดสอบ ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้ถูก
486 ทดสอบ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีผลต่อความถูกต้องแม่นยำของการแปลผลที่ได้ โดยนักจิตวิทยาต้อง
487 ระบุข้อจำกัดของการแปลผลในรายงานด้วย
- 488 3.5.10 นักจิตวิทยาไม่สนับสนุนหรือไม่ส่งเสริมให้ผู้ที่ไม่มีปริญญาบัตรทางจิตวิทยาใช้แบบทดสอบทาง
489 จิตวิทยา ยกเว้นในกรณีเมื่อเป็นการทดสอบภายใต้การฝึกอบรมและ/หรือเป็นการใช้แบบทดสอบ
490 ของนิสิต/นักศึกษาภายใต้การนิเทศก์ของอาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยา
- 491 3.5.11 นักจิตวิทยาควรพิจารณาการใช้แบบทดสอบที่มีความทันสมัย ผ่านการทดสอบความเที่ยงและ
492 ความตรง และมีมาตรฐานในการทดสอบและเลือกแบบทดสอบที่เหมาะสมและทดสอบได้ตาม
493 ตามวัตถุประสงค์ของการทดสอบ
- 494 3.5.12 นักจิตวิทยาที่ให้บริการการทดสอบและแปลผลแก่ผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพอื่นต้องอธิบาย
495 วัตถุประสงค์ คะแนนมาตรฐาน ความถูกต้องแม่นยำ ความน่าเชื่อถือของผลการทดสอบและ
496 สรุปผลการทดสอบได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนการนำคุณลักษณะพิเศษอื่นที่ได้ไปประยุกต์ใช้ตาม
497 วัตถุประสงค์ได้อย่างเหมาะสม
- 498 3.5.13 นักจิตวิทยาที่เลือกใช้บริการคิดคะแนนและการแปลผล รวมถึงบริการแปลผลอิเล็กทรอนิกส์ ต้อง
499 เลือกบนพื้นฐานของความถูกต้องแม่นยำในกระบวนการแปลผล และมีการพิจารณาอย่าง
500 เหมาะสมแล้ว
- 501 3.5.14 นักจิตวิทยาต้องรับผิดชอบในการนำเครื่องมือการทดสอบไปใช้อย่างเหมาะสม รวมถึงการแปลผล
502 การทดสอบ ทั้งที่นักจิตวิทยาผู้นั้นจะเป็นผู้คิดคะแนนหรือแปลผลการทดสอบด้วยตนเองหรือไม่ก็
503 ตาม
- 504 3.5.15 นักจิตวิทยาต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการแจ้งผลการทดสอบกับแก่ผู้รับบริการหรือผู้แทนโดยชอบ
505 ธรรม และอาจยกเว้นในกรณีที่การทดสอบนั้นเป็นส่วนหนึ่งของธรรมเนียมปฏิบัติตามสถานศึกษา
506 สถาบันหรือองค์กร เช่น การทดสอบเพื่อประกอบการสมัครงาน การประเมินทางนิติจิตเวช
- 507 3.5.16 นักจิตวิทยาต้องเก็บรักษาความสมบูรณ์และความปลอดภัยของแบบทดสอบ ตลอดจนเครื่องมือ
508 ทดสอบที่เกี่ยวข้องภายใต้ข้อกำหนดทางกฎหมายและบทบาทตามหน้าที่ที่สอดคล้องกับ
509 จรรยาบรรณนี้
- 510
- 511
- 512
- 513
- 514

515 ส่วนที่ 3.6 การวิจัย การสร้างผลงานทางวิชาการและการตีพิมพ์เผยแพร่

516 3.6.1 ในการวิจัยหรือการสร้างผลงานทางวิชาการที่มีผู้อื่นร่วมงานด้วย ให้นักจิตวิทยาตกลงกับ
517 ผู้ร่วมงานทุกคนถึงการแบ่งสัดส่วนของผลงาน ลำดับชื่อที่จะปรากฏในผลงานและผลตอบแทน
518 จากผลงานก่อนเสนอโครงการวิจัยหรือโครงการสร้างผลงานทางวิชาการและอีกครั้งหลังจบ
519 และ/หรือตีพิมพ์ผลงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการ

520 3.6.2 นักจิตวิทยาที่ทำการวิจัยทดลองในมนุษย์และ/หรือใช้สิ่งตัวอย่างจากมนุษย์ต้องได้รับความ
521 เห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในมนุษย์และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่
522 คณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในมนุษย์กำหนด

523 3.6.3 เมื่อต้องมีการขออนุญาตการทำวิจัยกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นักจิตวิทยาต้องแจ้งข้อมูลที่ถูกต้อง
524 เกี่ยวกับโครงการวิจัยและดำเนินโครงการวิจัยให้เป็นไปตามโครงการวิจัยที่ได้รับการอนุญาต

525 3.6.4 นักจิตวิทยาไม่ควรทำวิจัยที่มีการลวง (Deception) ผู้ร่วมการวิจัย นอกเสียจากว่าได้มีการ
526 พิจารณาแล้วว่ามีความจำเป็นต้องใช้เพราะผลที่ได้รับมีคุณค่าทางวิชาการ การศึกษา และการ
527 ประยุกต์ใช้หากไม่ใช้ก็ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้

528 3.6.5 นักจิตวิทยาที่ใช้การลวงในการวิจัยจะต้องอธิบายถึงการลวงนั้นให้ผู้ร่วมการวิจัยทราบโดยเร็วที่สุด
529 หากทำได้ก็อธิบายทันทีหลังจบการทดลอง แต่ถ้ามีความจำเป็นที่ทำได้ให้ให้อธิบายก่อนจบ
530 การรวบรวมข้อมูลและเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมการวิจัยขอถอนข้อมูลจากการวิจัยได้

531 3.6.6 นักจิตวิทยาต้องมีการแจ้งข้อมูลการวิจัยและขอการยินยอมเข้าร่วมการวิจัยอย่างเป็นลายลักษณ์
532 อักษรตามมาตรฐานจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ในกรณีที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นกลุ่มเปราะบาง
533 (Vulnerable group) ผู้วิจัยต้องแจ้งข้อมูลการวิจัยและขอการยินยอมเข้าร่วมการวิจัยจากผู้แทน
534 โดยชอบธรรมเป็นลายลักษณ์อักษร

535 3.6.7 นักจิตวิทยาอาจละเว้นการขอความยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัยในกรณีดังนี้

536 3.6.7.1 เมื่องานวิจัยนั้นได้รับการพิจารณาอย่างรอบด้านแล้วว่า ไม่ส่งผลเสียต่อร่างกายและ/หรือ
537 จิตใจหรือเป็นอันตราย โดยรวมถึงเป็นการดำเนินการวิจัยด้วยการใช้แบบสอบถามที่ไม่
538 ระบุชื่อผู้ตอบ หรือการสังเกตทั่วไปตามธรรมชาติ หรือเป็นงานวิจัยทางเอกสารที่การ
539 เปิดเผยคำตอบไม่ทำให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยตกอยู่ในอันตราย หรือสภาวะเสียหายทางด้าน
540 การเมือง วัฒนธรรม การเงิน สถานะการทำงาน และชื่อเสียง แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในขอบเขต
541 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฉบับที่บังคับใช้ ณ เวลานั้น และ

542 3.6.7.2 เมื่องานวิจัยนั้นเป็นการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานหรือประสิทธิภาพการ
543 ทำงาน ที่ดำเนินการวิจัยในองค์กรโดยไม่มีผลกระทบต่อสภาวะการจ้างงานของผู้เข้าร่วม
544 โครงการวิจัย หรือในกรณีอื่นที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายของรัฐหรือกฎระเบียบของ

- 545 องค์กร แต่ทั้งนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานข้อกำหนดขององค์กรนั้น ๆ ที่นักจิตวิทยาจะดำเนินการ
546 วิจัย
- 547 3.6.8 นักจิตวิทยาต้องหลีกเลี่ยงการให้สิ่งจูงใจทางการเงิน หรือสิ่งจูงใจอื่น ๆ เกินความเหมาะสมที่มี
548 แนวโน้มจูงใจให้กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมโครงการวิจัยอย่างไม่เหมาะสม ทั้งนี้การเสนอให้สิ่งจูงใจ
549 เหล่านี้ต้องแสดงรายละเอียดในข้อเสนอโครงการวิจัยที่เสนอขออนุมัติต่อคณะกรรมการจริยธรรม
550 การวิจัยในมนุษย์
- 551 3.6.9 นักจิตวิทยาที่ร่วมโครงการวิจัยที่มีการเสนอสิ่งตอบแทนให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย จะต้องแสดงให้เห็น
552 ผู้ร่วมการวิจัยทราบถึงการตอบแทนนั้นจริง เช่น การแจ้งว่าจะจับสลากให้รางวัลเป็นบัตรกำนัล
553 ต้องบอกรายละเอียดว่าเป็นอะไร เป็นมูลค่าเท่าใด จะให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจำนวนกี่คน
554 โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยให้อีเมลไว้ในตอนท้ายของการตอบแบบสอบถาม ก็พึงส่งสิ่งตอบแทน
555 นั้นตามอีเมลที่ได้รับหลังจากจบการเก็บข้อมูล ทั้งนี้ให้ระบุรายละเอียดของสิ่งตอบแทนแก่
556 ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ในโครงการที่ส่งไปขออนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ด้วย
- 557 3.6.10 นักจิตวิทยาพึงให้โอกาสผู้เข้าร่วมการวิจัยในการรับรู้ข้อมูลอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับรูปแบบ
558 งานวิจัย ผลลัพธ์และข้อสรุปของการวิจัยและเมื่อพบว่าผู้เข้าร่วมการวิจัยเข้าใจผิดหรือเข้าใจ
559 คลาดเคลื่อน ให้นักจิตวิทยาพิจารณาดำเนินการเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้เข้าร่วมการวิจัย
560 อย่างเหมาะสม
- 561 3.6.11 นักจิตวิทยาต้องไม่บิดเบือนข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยแก่ผู้เข้าร่วมการวิจัยที่อาจทำให้เกิดอันตราย
562 หรือความเจ็บปวดต่อร่างกายและ/หรือจิตใจ
- 563 3.6.12 กรณีที่มีการนำสัตว์มาใช้ในการทดลอง นักจิตวิทยาจะต้องปฏิบัติตามจริยธรรมการวิจัยในสัตว์
564 และรับผิดชอบให้สัตว์ทดลองนั้นได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม รวมถึงนักจิตวิทยาต้องพยายาม
565 หาทางลดความไม่สบาย การติดเชื้ โรคภัย หรือการเจ็บปวดของสัตว์ที่นำมาศึกษานั้นอย่าง
566 เหมาะสม
- 567 3.6.13 นักจิตวิทยาต้องไม่สร้างข้อมูลเท็จเพื่อรายงานผลการวิจัย หากนักจิตวิทยาพบว่ามียุทธศาสตร์
568 เกี่ยวกับข้อมูลการวิจัยที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ไปแล้ว ให้ดำเนินการอย่างเหมาะสมในการทำให้ถูกต้อง
569 โดยจะเป็นการแก้ไขหรือการถอนข้อมูลที่ตีพิมพ์เผยแพร่ไปหรือวิธีอื่นที่มีความเหมาะสม
- 570 3.6.14 นักจิตวิทยาไม่นำผลงานวิจัยและ/หรือผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาแก้ไขและ/หรือดัดแปลงเป็น
571 งานของตน
- 572 3.6.15 นักจิตวิทยาต้องไม่จัดพิมพ์หรือเผยแพร่ข้อมูลที่เคยได้รับการเผยแพร่แล้วในอดีต แต่ไม่รวมถึงการ
573 จัดพิมพ์ซ้ำภายหลังจากที่มีการแจ้งข้อมูลและประสานงานอย่างเหมาะสมแล้วกับผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 574

- 575 3.6.16 ภายหลังที่ผลงานวิจัยถูกเผยแพร่ตีพิมพ์แล้ว นักจิตวิทยาต้องสามารถแบ่งปันข้อมูลจากการวิจัย
576 แก่นักวิจัยอื่น เพื่อตรวจสอบการอ้างข้อสรุปโดยการวิเคราะห์ซ้ำ ให้ใช้ข้อมูลที่ได้รับไปเฉพาะใน
577 วัตถุประสงค์นั้น ๆ และในการขอใช้ข้อมูลการวิจัยนักจิตวิทยาต้องมีเอกสารข้อตกลงเป็นลาย
578 ลักษณะอักษรสำหรับการใช้ข้อมูลนั้น
- 579 3.6.17 นักจิตวิทยาที่มีบทบาทในการเป็นผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือการวิจัยหรือ
580 เอกสารสำหรับเผยแพร่ ตีพิมพ์ ต้องให้ความเคารพต่อสิทธิส่วนบุคคลและความลับของผู้ที่
581 เกี่ยวข้องตลอดจนสิทธิความเป็นเจ้าของของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนั้น

582 *****

583

584

585

586

587

588

589

590

591

592

593

594

595

596

597

598

599

600

601

602

603

604

605

606

607

608

609

ภาคผนวก

610

611

612

613

614

615

616

617

618

619

620

621

622

623

624

625

626

627

628

629

630	คณะกรรมการจัดทำหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับ	
631	นักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย	
632		
633	๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มลากุล ณ อยุธยา	ที่ปรึกษา
634	๒. พันโท ดร.สุชัย สุรพิชญ์พงศ์	ประธานกรรมการ
635	๓. ศาสตราจารย์ ดร.อรัญญา ตัญคำภีร์	รองประธานกรรมการ
636	๔. รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร	กรรมการ
637	๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภช ศรีวิจิตรวรกุล	กรรมการ
638	๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทชัยตสันท์ สกุลพงศ์	กรรมการ
639	๗. ดร.บัณฑิต สกุลบงการ	กรรมการ
640	๘. นาวาตรี ดร.ธำพล สมสกุล	กรรมการ
641	๙. ดร.จอมขวัญ เลื่องลือ	กรรมการ
642	๑๐.ดร.กวีวัฒน์ จักสมศักดิ์	กรรมการ
643	๑๑.อาจารย์ ดร.ลินดา สุวรรณดี	กรรมการและเลขานุการ
644	๑๒. ดร.จุฬาลักษณ์ วงศ์อ่อน	ผู้ช่วยกรรมการและเลขานุการ
645		
646		
647		
648		
649		
650		
651		
652		
653		
654		
655		
656		

657 ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับ
 658 นักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย

659

660 1. ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา

661	1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรภรณ์ ศรีสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
662	1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุมาภรณ์ สุขารมณ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
663	1.3 อาจารย์ ดร.นาตาลี ฉันทะกุล	นักจิตวิทยาการศึกษาอิสระ
664	1.4 ดร.ทศพิช รุจิระศักดิ์	นักจิตวิทยาการศึกษาอิสระ
665	1.5 คุณภัทริรา มุนินโท	นักจิตวิทยาการศึกษาประจำกรม
666		คุมประพฤติ

667

668 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาคลินิก

669	2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยพงศ์ แซ่ตั้ง	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
670	2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยันต์ สกฤตศรีประเสริฐ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
671	2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีร วงศ์อุปราช	มหาวิทยาลัยบูรพา
672	2.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สกลกิจรุ่งโรจน์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
673	2.5 อาจารย์ ดร.ถิรวิรินทร์ บุญญาพิพรรณ	มหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

674

675 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ

676	3.1 รองศาสตราจารย์ ดร.รัตติกรณ์ จงวิศาล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
677	3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ กลีบบัว	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
678	3.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เทวียงค์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
679	3.4 อาจารย์ ดร.มนทกานต์ เมฆรา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
680	3.5 อาจารย์ ดร.มนฤดี ช่วงฉ่ำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
681		อลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

682 4. ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการแนะแนว

683	4.1 ผศ.ดร.นงลักษณ์ เขียนงาม	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
684	4.2 รศ.ดร.ลัดดาวรรณ ณ ระนอง	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
685	4.3 รศ.ดร.นิรนาท แสนสา	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
686	4.4 อ.ดร.รับขวัญ ภูษาแก้ว	ศูนย์แนะแนวโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ

687

688	5. ผู้เชี่ยวชาญด้านพุทธจิตวิทยา	
689	5.1 ดร.จันทร แสงสุวรรณวาท	ผู้ประกอบการอิสระ (หัวหน้าชมรมพุทธ
690		จิตวิทยา)
691	5.2 ผศ.ดร.พระมหาสุเทพ สุทธิญาโน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
692	5.3 รศ.ดร.ประยูร สุธะใจ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
693	5.4 ผศ.ดร.สมโภช ศรีวิจิตรวรกุล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
694		
695		
696	ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับ	
697	นักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย	
698		
699	1. ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ	เกิดพิทักษ์
700	2. ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมโภชน์	เอี่ยมสุภชาติ
701	3. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร	อูวรรณโณ
702	4. รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร	ฉัตรศุภกุล
703	5. รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท.หญิง ดร.สุขอรุณ วงษ์ทิม	
704	6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.หญิง ดร.พนมพร พุ่มจันทร์	
705	7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พระมหาเพื่อน	กิตติโสภโณ
706		
707		
708		
709		
710		
711		
712		
713		
714		

715 คณะกรรมการอำนวยการสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย วาระปี 2566 – 2569

716

- | | | |
|-----|-----------------------------------|---------------|
| 717 | 1. พันโท ดร.สุชัย สุรพิชญ์พงศ์ | นายกสมาคมฯ |
| 718 | 2. ศ.ดร.อรรณญา ตั๊ยะคำภีร์ | ว่าที่นายก |
| 719 | 3. ดร.บัณฑิต สกุลบงการ | อุปนายก |
| 720 | 4. ดร.จุฬาลักษณ์ วงศ์อ่อน | เลขาธิการ |
| 721 | 5. แพทย์หญิง สุชีลา จิตสารโจิตโต | เหรัญญิก |
| 722 | 6. รศ.ดร.นันทิชาตสันต์ สกุลพงศ์ | ปฎิคม |
| 723 | 7. อาจารย์ ดร.ลินดา สุวรรณดี | สารานุกรม |
| 724 | 8. ดร.กวีวัฒน์ จักสมศักดิ์ | นายทะเบียน |
| 725 | 9. นาวาตรี ดร.ฐาพล สมสกุล | ประชาสัมพันธ์ |
| 726 | 10. รศ.ดร.รัฐจวน คำวชิรพิทักษ์ | กรรมการกลาง |
| 727 | 11. ดร.จอมขวัญ เลื่องลือ | กรรมการกลาง |
| 728 | 12. อาจารย์ ดร.ศักดินา บุญเปี่ยม | กรรมการกลาง |
| 729 | 13. ผศ.ดร.สมโภช ศรีวิจิตรวรกุล | กรรมการกลาง |
| 730 | 14. รศ.ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร | กรรมการกลาง |
| 731 | 15. นาวาตรี ดร.ฐาพล สมสกุล | กรรมการกลาง |
| 732 | 16. รศ.ดร. ชีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน | กรรมการกลาง |
| 733 | 17. รศ.ดร.สิริวัฒน์ ศรีเครือตง | กรรมการกลาง |
| 734 | 18. ดร.นัยนา ดอรรณ | กรรมการกลาง |
| 735 | 19. พันเอกหญิง ดร.วริศรา ใจเปี่ยม | กรรมการกลาง |

736

737

738